

מ"ת 26809/04/14 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת אשדוד נגד יונתן גרון

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 26809-04-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת אשדוד נ' גרון(עציר)
תיק חיצוני: 0-3870-20140-2535

בפני	כב' השופט אמיר דהאן
מבקשים	משטרת ישראל תביעות- שלוחת אשדוד
נגד	יונתן גרון (עציר)
משיבים	

החלטה

בפני בקשת המשיב להקל בתנאי שחרורו .

כנגד המשיב הוגש כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים .

למשיב יוחסה החזקה של 144 גרם סם חשיש .

ביום 17/04/2014 שוחרר המשיב בהסכמה בתנאי מעצר בית לילי ותנאי ערובה נוספים.

בבקשתו ביקש המשיב כי יוסרו כל התנאים לשחרורו ויתאפשר לו לצאת מן הארץ לצורכי עסקיו.

תסקיר שירות המבחן מתאר את עברו של המשיב ואישיותו ועומד על כך שהמשיב הורשע בשנת 2006 בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית , מסתבר כי המשיב משתמש בקנאביס ובדיקות השתן מעידות כי הוא מוסיף ומשתמש בסם גם בהיותו בתנאים מגבילים בהם שוחרר בתיק זה.

שירות המבחן התרשם מכך שהמשיב, למרות יכולותיו התפקודיות והאינטלקטואליות הגבוהות פיתח תלות בסמים וסיכוייו לשוב לעבור עבירות בתחום גבוהים כל עוד לא יטופל וייגמל.

שירות המבחן התרשם לאחר שיחה עם המשיב ובני משפחתו כי יש לטפל במשיב טיפול מושכל בתחנה לנפגעי סמים באשדוד ולא המליץ לשנות מתנאי מעצרו, או לאפשר לו לנסוע לחו"ל.

בית המשפט שמע את המשיב וב"כ המשיב טען בעל פה ובכתב .

ראשית : יש לדחות את טענות ב"כ המשיב בדבר מדיניות האכיפה השונה באזורי הארץ . עבירות של החזקת קנאביס נאכפות בפני בית משפט זה מידי יום ביומו ואין לראות בלקט מקרים משום הוכחה למדיניות של אכיפה בררנית .

שנית : טענת אכיפה בררנית יש לתמוך במסמכים ובנתונים סטטיסטיים אמינים, ויש להשוות את מצבו הסופי של ההליך של המשיב (שוחרר בתנאים) למצבם של אחרים ומכאן לבסס את הטענה כי האכיפה בעניין המשיב **כפרט** שונה מן הציבור כולו. [ראה מיכל טמיר, אכיפה סלקטיבית תשס"ח פרק 4] .

לפיכך אין מקום לקבל טענת אכיפה בררנית בשל מדיניות שונה של יחידה זו או אחרת, כל עוד לא הוכח כי המשיב הופלה כפרט.

שמעתי את דברי המשיב ודברי בא כוחו בדבר בדיקות שתן נקיות בסוף חודש מאי ולא מצאתי כי ניתן בשלב זה לתת במשיב אמון ולהקל בתנאיו, אדם המשתמש לכאורה בסמים בעוד כתב אישום תלוי ועומד כנגדו בעניין החזקתם של סמים, ואינו מטופל בתוצאות ידועות ומבוקרות - אין לתת בו אמון נוסף. בידוע כי השגתם של הסמים והחזקתם כרוכה בביצוע עבירות נוספות, נוסף על מימד אי האמון המתוסף לעצם השימוש בסם .

לפיכך לא מצאתי כי נתקיימו התנאים האמורים בסעיף 48(ב) (1)+(2) ולא מצאתי כי ניתן להבטיח את התייצבותו של המשיב, כאדם המשתמש בסמים, למשפטו וכן להבטיח את הציבור מעבירות נוספות באמצעים שפגיעתם בחופש התנועה שלו פחותה .

לאור תסקיר שירות המבחן, החלטת בית המשפט הקודמת ובתוקף סמכותי לפי סעיף 52(ג) לחסד"פ מעצרים אני מטיל על המשיב צו פיקוח מעצרים למשך ששה חודשים במסגרתו יחויב המשיב לקבל טיפול למשתמשים בסמים.

בכפוף להצלחה מדווחת של טיפול זה ישקול בית המשפט להקל בשנית בתנאיו של המשיב.

יתר התנאים שנקבעו יעמדו על כנם ולמען הסר ספק ישמשו ערובה למניעת עבירות סמים נוספות.

למען הסר ספק, יובהר כי מטרת הערבויות והפיקדון שניתנו עד כה, היא להבטיח עמידת המשיב בתנאי השחרור וכן במפורט להלן:

- **התייצבותו לדיונים בביהמ"ש.**
- **התייצבותו לריצוי עונש מאסר, ולסיום ריצוי עונש מאסר המרוצה בעבודות שירות- אם יוטל בתיק העיקרי.**
- **תשלום קנס ו/או פיצוי אם יוטלו בתיק העיקרי.**
- **הבטחה מפני ביצוע עבירות נוספות.**

הסניגור יסביר למשיב/ים ולערב/ים כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור תקים עילת מעצר ללא צורך בקיום
דיון, וכן עילה לחילוט הערבויות.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ד, 06 יולי 2014, בהעדר הצדדים.